

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1217/2545

บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์กรุงไทยธนกิจ จำกัด (มหาชน) โจทก์ นาย สมชาย สัตยาภรณ์ กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 223 ทวิ, ป.รฎ. มาตรา 104, ป.รฎ. มาตรา 118

ย่อ / หลักกฎหมาย

หนังสือมอบอำนาจระบุว่า โจทก์ โดย บ. ผู้รับมอบอำนาจขอมอบอำนาจช่วงให้แก่ ก. หรือ ส. เป็นผู้มีอำนาจดำเนินการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อจำเลยทั้งสองฐานผิดสัญญาเช่าซื้อ คำประกัน เป็นการมอบอำนาจให้ ก. หรือ ส. คนใดคนหนึ่งกระทำการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อจำเลยทั้งสองเท่านั้น
กิจการที่ ก. หรือ ส. กระทำเป็นกิจการเดียวกันคือ ฟ้องจำเลยทั้งสองเพียงครั้งเดียว หาได้กระทำการกิจการแยกกันต่างคนต่างฟ้องคดีเรื่องอื่นต่อจำเลยทั้งสองหรือฟ้องบุคคลอื่นอันเป็นการกระทำมากกว่าครั้งเดียวไม่แม้ ส. เป็นผู้แต่งตั้งทนายความและ ก. เข้าเบิกความเป็นพยานโจทก์ ก็เป็นกิจการเดียวกัน จึงเป็นกรณีการมอบอำนาจให้บุคคลคนเดียวหรือหลายคนกระทำการครั้งเดียวซึ่งต้องปิดอากรแสตมป์เพียง 10 บาท ตามบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายประมวลรฎ. ข้อ 7(ก)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์มอบอำนาจให้นายบรรเจิด เย็นมนัส ดำเนินคดีแทนและให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงได้ เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2539 จำเลยที่ 1 ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์โตโยต้า ไปจากโจทก์ในราคา 348,300 บาท โดยมีจำเลยที่ 2 เป็นผู้ค้ำประกันยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม หลังทำสัญญาจำเลยที่ 1 ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อแก่โจทก์ตั้งแต่วันที่ 8 โจทก์มีหนังสือทวงถามและบอกเลิกสัญญาไปยังจำเลยทั้งสองแต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย ถือว่าสัญญาเช่าซื้อเลิกกันแต่จำเลยที่ 1 ไม่คืนรถให้โจทก์ โจทก์ติดตามยึดรถคืนและนำออกประมูลขายได้เงินเพียง 190,500 บาท ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายขาดราคา 90,075 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันประมูลขายจนถึงวันฟ้องเป็นเงิน 20,266 บาท และขาดประโยชน์ที่ควรจะได้จากการนำรถให้บุคคลอื่นเช่าจะได้ค่าเช่าเดือนละ 8,000 บาท เป็นเวลา 8 เดือน เป็นเงิน 64,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันที่โจทก์รับรถคืนจนถึงวันฟ้องเป็นเงิน 15,200 บาท รวมเป็นค่าเสียหายทั้งสิ้น 189,541 บาท ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 189,541 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์จำเลยทั้งสองให้การว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องเพราะนายสุวิทย์ อุดมทรัพย์ ไม่ใช่กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์จึงไม่มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกับนายพิรศิลป์ศุภผลศิริ มอบอำนาจให้ผู้อื่นทำนิติกรรมแทนและปัจจุบันนายพิรศิลป์ไม่ใช่กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์ จึงไม่มีอำนาจมอบอำนาจให้นายบรรเจิด เย็นมนัสกระทำการแทนโจทก์ นายบรรเจิดจึงไม่มีอำนาจมอบอำนาจช่วง ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 50,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 21 พฤษภาคม 2542 ซึ่งเป็นวันถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยกจำเลยทั้งสองอุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 223 ทวิศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาเฉพาะข้อกฎหมายตามอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองที่ต้องวินิจฉัยว่า หนังสือมอบอำนาจที่นายบรรเจิด เย็นมนัส ผู้รับมอบอำนาจจาก

โจทก์มอบอำนาจช่วงให้นางกรรณิกา สุขสุดประเสริฐ หรือนายสมศักดิ์ รุ่งรัตนประเสริฐ ฟ้องจำเลยทั้งสองตามเอกสารหมายเลข 3 จะรับฟังเป็นพยานหลักฐานตามกฎหมายได้หรือไม่จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ว่า ตามหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข 3 ผู้รับมอบอำนาจช่วงสองคนต่างคนต่างกระทำการแยกกันโดยนายสมศักดิ์เป็นผู้แต่งทนายความให้ทนายโจทก์ดำเนินคดีนี้ ส่วนนางกรรณิกาทำหน้าที่เบิกความเป็นพยานต่อศาล โจทก์มอบอำนาจช่วงให้บุคคลทั้งสองดังกล่าวกระทำการมากกว่าครั้งเดียวและบุคคลทั้งสองต่างคนต่างกระทำการแยกกัน โจทก์จึงต้องปิดอากรแสตมป์ตามรายตัวบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจช่วงคนละ 30 บาท แต่โจทก์ปิดอากรแสตมป์ในหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข 3 เพียง 30 บาท ไม่ครบ 60 บาท เป็นการต้องห้ามตามประมวลรัษฎากร มาตรา 104 และบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายประมวลรัษฎากร ข้อ 7(ค) จึงรับฟังเป็นพยานหลักฐานว่ามีการมอบอำนาจช่วงให้ฟ้องคดีนี้ไม่ได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 118 โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องคดีนี้นั้นเห็นว่า ตามหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข 3 ระบุข้อความไว้โดยแจ้งชัดว่า บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงไทยธนกิจ จำกัด(มหาชน) โจทก์ โดยนายบรรเจิด เย็นมนัส ผู้รับมอบอำนาจมอบอำนาจช่วงให้แก่นางกรรณิกา สุขสุดประเสริฐ หรือนายสมศักดิ์ รุ่งรัตนประเสริฐ เป็นผู้มีอำนาจดำเนินการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อนายสมชาย สัตยาภรณ์ นายธีระวัฒน์ ชูสอน เป็นจำเลยต่อศาลฐานผิดสัญญาเช่าซื้อ ค่าประกันเพื่อการนี้ให้ผู้รับมอบอำนาจ (ที่ถูกลงจะเป็น เพื่อการนี้ให้ผู้รับมอบอำนาจมีอำนาจ) ดังจะกล่าวต่อไปนี้ด้วยคือ ฯลฯ ข้อความที่ระบุไว้เช่นนี้เป็นการมอบอำนาจให้นางกรรณิกานายสมศักดิ์คนใดคนหนึ่งกระทำการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อจำเลยทั้งสองฐานผิดสัญญาเช่าซื้อและค่าประกันคดีนี้เท่านั้นกิจการที่นางกรรณิกานายสมศักดิ์กระทำเป็นการเดียวกันคือ ฟ้องจำเลยทั้งสองคดีนี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น หากได้กระทำการแยกกันต่างคนต่างฟ้องคดีเรื่องอื่นต่อจำเลยทั้งสองหรือฟ้องบุคคลอื่นอันเป็นการกระทำมากกว่าครั้งเดียวไม่ แม้นายสมศักดิ์ผู้รับมอบอำนาจช่วงคนหนึ่งเป็นผู้แต่งตั้งทนายความและนางกรรณิกา ผู้รับมอบอำนาจช่วงอีกคนหนึ่งเข้าเบิกความเป็นพยานโจทก์ในคดีนี้ก็ตาม ก็เป็นที่เห็นได้ว่ากิจการที่ผู้รับมอบอำนาจช่วงทั้งสองกระทำเป็นการเดียวกันคือ ฟ้องร้องดำเนินคดีนี้ต่อจำเลยทั้งสองเท่านั้น จึงเป็นกรณีการมอบอำนาจให้บุคคลคนเดียวหรือหลายคนกระทำการครั้งเดียวซึ่งต้องปิดอากรแสตมป์เพียง 10 บาท ตามบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายประมวลรัษฎากรข้อ 7(ก) เมื่อโจทก์ปิดอากรแสตมป์ในหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข 3 จำนวน 30 บาท จึงสมบูรณ์ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 104 และบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายประมวลรัษฎากร ข้อ 7(ก) แล้ว หนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข 3 ใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีนี้ได้ตามความในประมวลรัษฎากร มาตรา 118 จึงฟังได้ว่าโจทก์โดยนายบรรเจิดผู้รับมอบอำนาจช่วงให้นายสมศักดิ์ฟ้องคดีนี้โดยชอบด้วยกฎหมายโจทก์จึงมีอำนาจฟ้องคดีนี้ อุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

วีระศักดิ์ รุ่งรัตน์ · ไพศาล เจริญวุฒิ · ศิริชัย สวัสดิ์มงคล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1217/2545>